

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

2. Alacritatem animi conscientijs afflictis esse comparandam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

PARAGRAPHVS SECVNDVS.

Alacritatem animi conscientijs afflictis esse comparandam.

4. **S**ecundum hoc remedium magnum ^{Tristitia} habet cum præcedenti commercium, ^{incon-} atque eodem pene nititur fundamento. ^{modis} Cavendum quippe omni ratione ijs qui animi anxietate laborant, ne vnquam tristitiam admittant: admissam propellant, & eius occasionibus nunquam locum præbeant. Ea enim est, quæ totius morbi radices alit; generat cogitationes importunas; turbat imaginationem, iudicio tenebras offundit; intellectum obnubilat; terrores ciet; sanguinem ac humores salubres corrumpit, & in atram bilem convertit. Qui enim in amaritudine versantur, horrent Dei iudicia, eaq; perpetuò eorum oculis obversantur; quæcumque contra peccatores à concionatoribus denuntiantur sibi ascribunt; cuiuscumq; ea demum generis sint; quæcumque in mentem veniunt, vel etiam in cogitationem, sese eadem admisisse arbitrantur. De morte & ratione, severo iudici, reddenda, cogitationes sic sovent, vt religioni ducant eas à se amoliri. Assiduè peccata versant animo; sicq; sese calumniantur, vt neminem mortalium ceteriorem

Vitanda deterio- rem reputent. Hæc à Spiritu melan-
Tristitia cholæ exoriuntur. Harum ergò cogitatio-
occasio- num occasiones vitandæ: fugiendum scrupu-
nes. losorum consortium ac conversatio. Esti-
Proverb. enim amicorum necessitudo ac familiaritas
 25.20 iucundam vitam efficiat, scrupulosorum por-
 & corpora, ijque, se mutuo, adiuncti confici-
 unt. *Sicut tinea vestimento* (ait Sapiens) & *ver-*
mis ligno: ita tristitia nocet cordi.

5. Allumendæ ergò cogitationes de Dei boni-
 tate & misericordia, de Christi Salvatoris
 meritis, eius amore in peccatores, quorum
 causa in has vite calamitates è cælo devolu-
 ac immergi voluit. Considera vocationem
 tuam, quamque benignè tota vita Deus te-
 eum egerit; quoties solatio incredibili te
 perfuderit. Oculos attolle, in cælum suscipe,
 ubi tibi sedem supremus Rex ab æterno, ob
 filij sui merita, præparavit; si velis; si me-
 dico, si directori tuo pareas, & pro virili cõ-
 ditorem tuum diligas. Hisce cogitationibus
 angustia pectoris tui dilatabuntur: & sicut
 cum sol lucet, glacies ac terra concreta dis-
 solvitur: ita sole iustitiæ, in animum admis-
 so, constricta viscera solventur ac producentur.

Alacritas tur. Hoc sensit Dāvid cum dixit, *Viam ma-*
trium tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.
S. Athanasius, Beatum Antonium solitum
 Psal. 118 dicere refert. *Si alacres in Domino fuerimus,*
 nullus

in illis demonum ad mentes nostras impugnandas au In vita
 illebit accedere. Hoc medicamentum alacritatis S. Anto-
 quotidie sumat infirmus. Gaudeat in Domino nij.
 semper: Sequatur Chryſoſtomi conſilium de Philip. 4.
 inſtitutione monaſtica loquentis: In mona- 4.
 iborum ait inſtitutis, vna tantum re opus eſt, nobiliſ-
 ſcilicet atque eximia alacritate animi. Hæc ſi adſit,
 nihil quò minus ad ſummam quiſque virtutem per-
 veniat, impedire poterit. Vnde colligitur nimi-
 am animi trititiam magno eſſe ad perfe-
 ctionem impedimento.

6. Nolim tamen alacritatem hanc in vanam
 ac diſſolutam lætitiã degenerare, quali
 mundi perfruuntur nimium effuſi in res va-
 nas ac temporales, & maxime in corporales
 recreationes. Hæ ſcrupos non ſanant, ſed
 exaſperant; Gaudium enim hypocrita ad inſtar
 puncti afficit illud quidem; ſed aculeus, qui
 inde naſcitur incredibili vulnere animam
 ſauciat ac perstringit. Longè alius eſt animi
 motus, qui ob conſcientiæ bonæ teſtimonium
 exurgit, ex rerum bene beatæque geſtarum
 memoria; ob Dei promiſſa; ob conformi-
 tatem noſtræ cum divina voluntate; propter
 viſitationes cæleſtes; ob ſpem futurorum
 præmiorum; propter occaſiones bene de di-
 vino numine, ac proximorum ſalute me-
 rendi; ob amplificationem honoris ſupremæ
 maieltatis; ob profectum hominum, qui
 manuum rerum cultu atque amore contèpto

Alacritas
 vana fu-
 gienda.

Iob. 20. 5

totos

totos in obsequium calitum se convertunt.
Hic, inquam, animi generosus impetus, tantum abest, conscientiam mordeat: ut etiam novas plane vires & animos addat ad magna aggredienda ac prosequenda; summam in conversatione cum Deo & hominibus alacritatem, quietemque conciliet ac stabiliat.

PARAGRAPHVS TERTIVS.

Scrupuloso non facile iudicandum de lapsu in peccatum mortale, vel etiam veniale.

*Femera-
rium est
se dam-
nare pec-
cati mor-
talis prop-
ter scrupulos.*

*Jacob. I.
22.*

AD dosin tertiã veniamus. Verum dicer aliquis. Qua ratione vitam lætam ducere valeo, qui gravissimis sceleribus me oppressum video. Peto verò abs te quæ sint illa scelera quorum animus tuus conscius est? Ea inquis, quibus idem omnia hora ac momento sese contaminat; nempe ea inquam quibus per scrupulos conscientia tua impetitur. Ergone crimen est, scelus abominandum ac nefas, in animo invito contumeliam pati? criminatorem iniquum sustinere? nullo modo. Sicut qui demonum carnive tentationes sustinent, si aliud nefas sit, eo certè nomine, omni culpa carere censendi sunt; alioqui quomodo Beatus Apostolus diceret, *Beatus vir qui suffert tentationem* quoniam